

er uholdbare, og at det vil være forbundet med for stor en Risiko at opretholde den nuværende Tilstand længere end højst nødvendigt“. Under disse Forhold har det staaet for Ministeriet som den „eneste Udvej, der i Øjeblikket synes at frembyde sig“, at fremsætte fornævnte Lovforslag, der altsaa gaar ud paa: en midlertidig Lukning af Kanalen i Forbindelse med en midlertidig Aabning et andet Sted (jfr. Forslagene Nr. 2 og 3), medens en Kommission skal se at finde en endelig Løsning.

Folketingets Udvalgs Betænkning indledes med, at Udvalgets Bestræbelser er gaaet ud paa at finde en endelig Ordning af Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Hertil har man søgt Bistand hos en Række sagkyndige, men Resultatet blev for saa vidt negativt, som man ikke gennem de givne Oplysninger naaede blot i nogen Grad at samle sig om en enkelt Plan. »Dog viste der sig« — hedder det videre — »i Udvalget en stigende Interesse for den saakaldte Sluseplan. . . . Medens nogle Medlemmer af Udvalget har sluttet sig til denne Plan, har andre ment, at man burde blive staaende ved en Retablering af de en Gang opførte Værker«. Endelig har en tredje Retning, i Tilslutning til Ministeriets Forslag, ment, at »man efter de foreliggende Oplysninger ikke for Tiden kunde tage endeligt Standpunkt til Sagen.« — For at faa officiel sagkyndig Vejledning anmodede Udvalget Vandbygningsdirektøren om en Erklæring angaaende 1) en Retablering af de bestaaende Værker, 2) om en Sluseplan væsentlig efter Oberstløjtnant Hansens Projekt og 3) om Muligheden af at opføre en Lukkedæmning endnu i Aar. Svaret blev — at Direktøren anbefalede alle 3 Fremgangsmaader.

Udvalget har derefter delt sig i 3 Mindretal:

a) *Mindretal Nr. 1* (J. C. Christensen, Hammerich, P. Th. Nielsen, Nørhave, Ovesen og Carl Sørensen) giver først en historisk Oversigt over Udløbsforholdenes Historie og mener heraf at kunne slutte,

„at det ingenlunde kan gaa an nu at indføre en *midlertidig* Tilstand, thi dermed vil de gamle utaaelige Forhold indtræde for alle Parter“. Løbet ved Gødelen vil ikke kunne holdes aabent, og selv naar det er aabent, vil det fungeré slet, saa at *Landbruget* paa ny vil lide under Vandopstuvninger og slet Afvanding. (Den sidste Ulempe vil ikke mindst ramme Fjor-